

[Glistrup]

re den terrorist, der over fremmed stats luft- rum havde dræbt luftpiloten Jürgen Schumann, til Vesttyskland til videre strafforføl- gning dér. Det må så afgjort være den prakti- ske hovedregel, men der vil jo forekomme situationer, hvor der ikke er andre, der vil have terroristen, som vi har fanget her i Dan- mark, og det må vi i allerhøjeste grad betæn- ke. Det er skam ikke noget, man må regne med, at lande ligefrem står i kø for at få lov til at få udleveret terrorister. Der er skam ikke nogen fornøjelse ved at have terrorister siddende i sine fængsler. I den situation, at man ikke vil have den pågældende andre steder, skal Danmark så bare løslade ham?

Der er også den situation, hvor der er an- dre, der vil have ham, men de kan tænkes at ville anvende en fuldstændig overdreven straf. Vi har eksemplet fra i aftes med den politiske fange, der flygtede, hvilket bevirke- de, at en flyvemaskine, der måske skulle fly- ve fra Leningrad til Riga, fik sig en tur over Rønne lufthavn. Man kunne tænke sig, at det ville føre til, at vedkommende skulle re- turneres for at blive henrettet. Det ville bestemt ikke falde i fremskridtspartiets smag. Men man kunne da også godt tænke sig den anden mulighed, at det land, der vil have terroristen udleveret, er et land sådan med Algerstatus, der ligefrem vil tildele ham en Muhammedpris eller på anden måde forgyl- de ham i taknemmelighed over, at han er terrorist, og derefter lade ham fortsætte med sine terrorhandlinger rundt omkring. De eksempler, som jeg har nævnt her, illustrerer vist aldeles tydeligt, at vi ikke kan skubbe dette problem fra os ved bare monomant at sige: vi vil i alle tilfælde bare udlevere den pågældende terrorist, som har begået sine handlinger andetsteds, og som nu bliver taget til fange i Danmark. Der er, når man tænker det igennem, en lang række tilfælde, hvoraf jeg her har beskrevet tre typiske, hvor en ud- levering ikke kan være det rigtige, måske ike engang mulig, og hvor det derfor er nød- vendigt at have en straffjurisdiktionsregel som den, regeringen foreslår indført som nr. 8 i straffelovens § 8, stk. 1. Derfor støtter frem- skridtspartiet det fremsatte lovforslag.

Kofoed (V):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være i salen på dette tidspunkt, vil jeg på

venstres vegne komme med nogle kommenta- rer vedrørende det lovforslag, som regerin- gen her har fremsat.

Jeg kan sige, at vi hilser med tilfredshed, at regeringen har fulgt Europarådets henstil- ling om at tage konventionen alvorligt, såle- des at man kan få i hvert fald ét middel til at deltage i bekæmpelsen af den terrorisme, som desværre har været næsten dagligdags i det sidste år.

Europarådets initiativ har sit udspring i den terroristvirksomhed, der har været i Eu- ropa i den sidste halve snes år, og denne konvention omhandler de 17 Europarådslan- de plus de 3 nyankomne. Det vil sige, at de artikler, der foreslås i konventionen, er for- pligtelser for disse lande. Det fører mig hen til at sige til hr. Glistrup, at det eksempel, han brugte vedrørende den maskine, der kom fra Riga og landede i Rønne, eller hvor den var landet, ikke er rigtigt i den forbin- delse. For vores forpligtelser gennem kon- ventionen kan dette eksempel ikke komme ind under. Vi er ikke forpligtet til efter kon- ventionen at have nogen udleveringsaftale med det land, som hr. Glistrup nævnte ifølge denne konvention. Det, der er problemet, er, at konventionen omhandler de 17 plus de 3 lande, og det er altså inden for disse 3 lande, man skal finde ud af, hvordan man kan få udleveringerne, og hvordan man kan deltage i eftersøgningen og eftersporingen af terrori- sterne.

Jeg synes, det er dér, problemerne ligger. Problemerne ligger i, i hvor vidt et omfang udlevering skal ske. Skal vi udlevere? Der kan selvfølgelig stilles nogle spørgsmål op. Hvis f. eks. der i et land er dødsstraf, og vi i dette land er imod dødsstraf, skal man i så tilfælde udlevere? Man kan stille det princi- pielle spørgsmål op, om det kan være rigtigt. På den anden side kan man hævde, at hvis en terrorist kommer fra et land, hvor man har dødsstraf, må denne terrorist have gjort sig klart, at der efter dette lands straffelov er dødsstraf for visse ting.

Derfor er det måske ikke den danske lov- givning, der har til opgave at beskytte et an- det lands borgere. Vi kan vel heller ikke for- vente, at et andet lands lovgivning vil beskyt- te vort lands borgere. Så man kan måske stil- le det spørgsmål vedrørende udleveringsafta- ler, om ikke der vil være mere sikkerhed for vort lands borgere, hvis vi går ind for en ud-